

Kiss Fatime - Costa Rica

Június 20-án érkeztem meg San Joséba. Ez után egy orientáción vettem részt, ahol elmondták a helyi szokásokat, szabályokat. Három nap múlva találkozhattam a családommal. Céлом a csereévem alatt, hogy nagyon jól megtanuljak spanyolul és mikor hazamegyek, le tudjak nyelvvizsgázni. Szeretnék önállósodni és fejben felnőni az ittlétem alatt.

Az anyanyelvük a spanyol, de azt mondják, hogy a costa ricai emberek spanyolja más mint a többi ország spanyolja. Nagyon sok olyan szavuk van, amiket csak ők használnak, és csak ők értenek meg. Mielőtt ide jöttem, nagyon sokat olvastam a kultúrájukról, szokásaikról és az időjárásról. Meg kell, hogy mondjam, a fele nem igaz annak amit erről olvastam. Én az ország legesősebb és leghidegebb városában élek Cartagóban. Általában az eső 2 és 3 óra között esik, de akkor úgy mintha öntenék. Utána újból jön a jó idő. Néha még este is esik egy kicsit, de ez nem jellemző.

Nemzeti ételük a pinto (bab rizzsel és néha tojásrántottát is sütnék mellé) ezt reggel szokták enni. De nyugodtan mondhatom, hogy reggel, délben, este esznek babot és rizst.

Eleinte egy nagyon jó családhoz kerültem, nagyon jól kijöttem velük, és szó szerint nagyon megszerettük egymást, de családot kellett váltanom, mert ők csak a „welcome family” voltak és a szülők Mexikóba mennek, szóval nem volt mit tenni.

Az elmúlt idő alatt nagyon sok mindent megtanultam és rengeteg minden átértékeltem az új családnál (ami szintén nem a végleges családom lett). Már tudok főzni egy kicsit és a kézzel mosás már remekül megy. A családcserével majdnem iskolát is kellett váltanom, de mondtam nekik, hogy én maradni szeretnék, mert nagyon sok barátom van a suliban és beilleszkedtem.

A saját lábamra kellett állnom. Saját erőmből, édesanyám és a magyar AFS segítségével másfél hónap alatt újra családot váltottam. Nem volt könnyű, de azt a másfél hónapot sem tartom kidobott időnek, mert sok mindent megtanultam és megismertem a saját határait és azt, hogy mire is vagyok képes egyedül. Most minden tökéletes, szerető családba kerültem és ennél több nem is kell már nekem.

Az itteni emberek nagyon vallásosak. Általában az első kérdések között szerepel az, hogy milyen vallásod van, és heti hányszor jársz templomba. Egy nagyon jó pont a családnál, ha elmész velük templomba, még akkor is, ha otthon nem jársz. Én is ezt teszem, és nagyon értékelik. Itt ez teljesen normális, hogy vasárnap este együtt megy a család templomba, itt ez nem nyűg a fiataloknak.

Most már bőven tudok mesélni az élményeimről. Amit legelőször is úgy érzek, hogy el kell mondanom az az, hogy a csereév nem mindig sétagalopp.

Kicsit a kultúráról: Egy nagyon jó közösségbe kerültem az iskolában, bár az elején ez sem volt könnyű. Furcsán néztek rám hogy itt meg is itt valaki Európából, de két 2 alatt megismertek és befogadtak és ez alatt a 4 hónap alatt remek barátságokat kötöttünk. Az emberek itt nagyon kedvesek és segítőkészek. Ha valami problémám volt, valamit nem értettem, akkor kérdés nélkül segítettek vagy éppen elmagyarázták az adott dolgot.

Előre el kell mondanom, hogy Costa Rica nem az a tipikus Latin-amerikai ország, itt a fiatalok nem járnak nagyon szórakozni, ha igen, akkor sem részegednek le, és ha esetleg a szülő nem engedi el őket, akkor nem kezdenek el hisztizni. Ebben az országban a család a legfontosabb és a gyerekek a legtöbb időt a családjukkal töltik.

Sokan azt gondolják, hogy ha Costa Rica, akkor buli-buli hátán. Hát ezt meg kell, hogy cáfoljam. Az itteni emberek életfelfogása teljesen más, mint az európai embereké. Itt az első és a legfontosabb a család.

Nagyon sok mindent csinálnak együtt. A fiatalok inkább a családdal maradnak este, minthogy elmenjenek bulizni.

A csereév nem arra való, hogy szétbulizzuk magunkat, hanem arra hogy megismerjük a saját határainkat és azt, hogy mire vagyunk képesek a szülői segítség nélkül, mert itt senki nem fogja a fenekünk alá tenni azt, amit szeretnénk. Ha szeretnénk, valamit akkor azért meg kell küzdenünk.

Itt mindenki nagyon erkölcsös, nagyon sok mindent máshogy látnak, mint az európai emberek. Nem tudom hallottátok-e már azt a mondatot, hogy Costa Rica a világ legboldogabb országa. Ez így is van, itt létem alatt még nem láttam szomorú embert az utcán, mindig mindenki mosolyog, nem mutatják ki, ha valami baj van. Mottójuk a „Pura Vida”, ha magyarra szeretnénk fordítani, akkor „tisztá élet”, de valójában ennél sokkal, de sokkal többet jelent. Azt fejezi ki, hogy nincs gond, minden rendben van. Ha valakinek gondja van, akkor is ezt a szót mondja, mert minden gondra van megoldás. Ha esetleg mégis nagy gond van, amire nincs megoldás, akkor is Pura Vida, mert ha nincs rá megoldás, akkor minek foglalkozni vele? :) Élvezzük az életet!

Az időjárás elég szeszélyes, sokat esik az esik az eső, de emellett vagy 30 fok van. Én az ország leghidegebb megyéjében lakom. Itt általában 2 és 3 óra között esik a legtöbb eső, utána pedig jön a forróság. A legmelegebb megyében akár 40-43 fok is lehet.

Kicsit a furcsa szokásokról: Nem szabad orrot fújni emberek előtt, vagy szipogni kell, vagy ha már nagyon ki kell fújni az orrunkat, akkor el kell menni a fürdőszobába. Erre nagyon érzékenyek és nagyon meg tudnak undorodni az embertől, ha orrot fúj nyilvánosan. Ezt nagyon nehéz volt megtanulni nekem, aki szinte mindig náthás, de már tudom, hogy tudom megoldani ezt a problémát. A másik számomra nagyon-nagy furcsaság, hogy a WC papírt nem szabad beledobni a WC-be, ha valaki mégis beledobná, azzal hatalmas dugulást lehet okozni. Párszor nekem is sikerült mire megszoktam, hogy nem lehet. Costa Rican általában a családoknál nincs meleg víz, ami itt teljesen normális.

A másik nagy furcsaság az iskola volt. Tényleg úgy kell elképzelni az iskolákat, mint a filmekben. Ha szól a telefonod, nyugodtan kimehetsz és telefonálhatsz, ha elalszol az órán az senkit sem zavar. A tanár leadja az anyagot, az már nem az ő gondja, hogy a diák leírta-e vagy sem. Itt így állnak hozzá a tanárok. Nincsenek dolgozatok, felelések, hanem negyedévenként vizsgák vannak, amik azért elég húzósak. A tanárok nagyon jóban vannak a diákokkal, de ettől függetlenül a fegyelem megvan.

További nagyon fontos dolgok, amiket nem lehet csinálni: Nem szabad a szobaajtót becsukni, még akkor sem, ha egyedül vagy, mert a szülők egyből másra gondolnak. Ami nagyon fontos a Costa Ricai embereknél az az, hogy minden reggel fürödj meg, mert ha ezt nem teszed meg, akkor igénytelennek számítasz. 2 napnál tovább nem viselheted ugyanazt a nadrágot, mert akkor szintén igénytelennek számítasz. Az iskolában kötelező egyenruhát viselni. Én nem tartom rossz ötletnek az egyenruhát, mert így nem lehet látni, hogy ki szegény és ki gazdag.

Ami nagyon rossz dolognak számít, az a cigi. Ha ide szeretnél jönni cserediáknak, mindenképpen bele kell írnod az adatlapodba, mert ebből hatalmas problémák adódhatnak.

Costa Ricat mindenkinek csak ajánlani tudom, egyszerűen nem tudom szavakban leírni, amit itt érzek. Nem is választhattam volna jobban.

És a végére le kell, hogy írjam, hogy imádok itt élni és itt lenni!